

Pelgrimeren
in Groningen

Bezinning etappe 8 Kloosterpad Groningen

Objectivering.

Sinds de verlichting is er een sterke tendens om de wereld als object te beschouwen waar we als toeschouwer objectief naar kunnen kijken. In de natuurkunde en wetenschap is dit een vruchtbaar idee gebleken maar cultureel heeft dat steeds meer nadelige gevolgen.

Trouwens ook in de natuurwetenschap stuit men op grenzen vanuit dit gezichtspunt. Bij de bestudering van de hele kleine wereld kleiner dan atomen en neutronen stoot men op een fundamentele grens. Elke meting op dat niveau verandert de situatie die je wilt meten. De rol van objectieve meter wordt dan onmogelijk omdat je zelf onderdeel uitmaakt van de meting. Het is alsof je de duisternis wilt onderzoeken en daarvoor ga je licht gebruiken

Objectivering houdt in dat we iets als ding beschouwen dat voor ons nut kan hebben. We gaan dit toespitsen op de natuur.

Objectivering van de natuur.

Als de natuur een ding is dan moet dat iets voor ons opleveren. Betere economische opbrengsten of ons rust verschaffen. De natuur wordt dan als ding beschouwd dat ten dienste staat van ons. De natuur heeft dan geen waarde in zichzelf maar alleen als nut voor ons (economisch en spiritueel)

Deze visie is natuurlijk problematisch want het vergeet dat we onderdeel zijn van de natuur. De gevolgen van laten zich duidelijke gelden qua klimaat en gezondheid. Maar ook als de natuur ons welzijn en gezondheid moet geven is het problematisch want als het dat niet doet verliest de natuur zijn waarde of onze interesse. Problematisch eraan is dat het ik de omgeving beschouwd als zijn welk nut kan het mij verschaffen. Dat maakt dat we op ons zelf gerichte mensen worden. Iets als ding beschouwen staat dan tegenover de verbondenheid ermee. Je kan jezelf niet zien als onderdeel ervan. Je wordt als het ware steeds meer teruggeworpen op jezelf vanwege de objectivering van de wereld.

Verbondenheid.

Om werkelijk met iets verbonden te zijn moet je er onderdeel van zijn en er ook in op kunnen gaan. De rol van (objectieve) toeschouwer laat je dan los en je wordt deelnemer.

Pelgrimeren.

Pelgrimeren zou je ook een oefening in verbondenheid kunnen beschouwen. Een oefening in verbondenheid met de natuur en landschap door je er één mee te voelen.

Objectivering in relaties.

In toenemende mate is er sprake van individualisering van de samenleving je zou soms wel atomisering van de samenleving kunnen beschouwen. Elke mens op zichzelf, ieder voor zich in de ratrace van het leven. Feit is dan dan we minder bestand zijn tegen tegenslagen in het leven.

Investeren in relaties?

“Investeren in relaties zou dan het devies kunnen zijn”. Maar dat getuigt nou juist van een objectivering omdat je gaat investeren met de hoop er nut uit te halen. Je wilt bijvoorbeeld beter tegen tegenslagen opgewassen zijn bijvoorbeeld.

Hoe dan?

Het begint met te erkennen dat we fundamenteel verbonden zijn met anderen op heel veel manieren en dat we leven vanuit die verbondenheid en daar vanzelfsprekend ook tijd energie een aandacht aan geven zonder op het nut ervan uit te zijn.